

- ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ.
- ΤΟ ΜΙΡ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ.
- Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.
- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΔΕΚ.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑΤΙΑ

Η εργατική πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη της Κύπρου εξαιρετικά καταπιεσμένη μέσα στα οικονομικά δεδομένα που δημιουργήθηκαν με την τουρκική εισβολή. Υφίσταται άγρια εκμετάλλευση από την οικονομική ολιγαρχία στους εργάτες και το λαό γενικότερα.

Πέρα απ' αυτό η οικονομική ολιγαρχία ακολουθεί μια πολιτική υποχώρησης στο Κυπριακό, που συνοψίζεται με την αποδοχή της διζωνικής.

Είναι φανερό πως μόνο αν η εργατική τάξη μπει στην ηγεσία του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, θα μπορέσει η Κύπρος να διεξαγάγει ένα αντιϊμπεριαλιστικό αγώ

να και να ελπίσει ο λαός της για λευτεριά και απαλλαγή από τις ξένες εξαρτήσεις.

Θα πρέπει λοιπόν να μπούν οι βάσεις για την αναγκαία οργάνωση. Θα πρέπει να χτιστούν τα αναγκαία λαϊκά συλλογικά όργανα της εργατιάς και των προσφύγων, μέσα από τα οποία ο λαός θα εκφράζεται δημοκρατικά και θα διεξάγει τον αγώνα του. Τον αγώνα για τα καθημερινά του προβλήματα αλλά και τον αντιϊμπεριαλιστικό απελευθερωτικό αγώνα για επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους, Έλλήνων και Τούρκων, για μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική.

Η πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη να αντιμετωπίζει προβλήματα πρωτοφανή στην ιστορία της.

Η πρωτομαγιά είναι μέρα αγώνα. Αγώνα για:

Το δικαίωμα δουλειάς

Ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης μαστιζείται από την ανεργία ή υποαπασχολείται. Παράλληλα αρκετοί εργάτες απρόχωνται στη ξενητεία για να μπορέσουν να ζήσουν μια ζωή ανθρώπινη. Ο ξενητεμός ή η υποαπασχόληση δεν είναι λύση. Χρειάζεται να πιεστεί το κράτος για να αναλάβει ρόλο στη διομηχανία και επιπλέον να ανοίξει δουλειές έτσι που να μην μείνει ούτε ένας άνεργος στην Κύπρο.

Τέλος στους μισθούς πείνας

Σήμερα οι μισθοί έχουν πέσει σε επίπεδα τόσο χαμηλά που πολλές οικογένειες μόλις και επιβιώνουν. Το χαμηλό των μισθών είναι αποτέλεσμα της μανίας των εργοδοτών να βγάζουν όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη. Η εργατική τάξη πρέπει να επιστρέψει ξανά στα προπαρασκευαστικά επίπεδα.

Οι εργοδότες δεν δίνουν αύξηση με το κέφι τους. Τις δίνουν μετά από αγώνα. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την άγρια εκμετάλλευση. Χρειάζεται όμως αγώνας.

Τα βάρη στο κεφάλαιο

Κοντεύουν δυο χρόνια από την εισβολή και οι εργαζόμενοι πληρώνουν ουσιαστικά τα βάρη της καταστροφής. Είναι αδιανόητο να πληρώνουν αυτοί που καθόλου δεν έφταιξαν κι ούτε είχαν και έχουν κανένα έλεγχο πάνω στο σύστημα.

Τα βάρη πρέπει να τα σηκώσει όλα το κεφάλαιο που για τόσα χρόνια απομυζούσε και ακόμη απομυζά τον ιδρώτα του Κυπριακού λαού. Τρόποι υπάρχουν ή βαρεία φορολογία και ο έλεγχος στα κέρδη.

Αύξηση των προσφυγικών επιδομάτων

Τα σημερινά επιδόματα είναι χειρότερα από ελεημοσύνη. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την κατάσταση. Πρέπει τα επιδόματα να αυξηθούν έτσι που να μπορούν οι πρόσφυγες να ζουν με αξιοπρέπεια. Οι πόροι υπάρχουν. Χρειάζεται μόνο αγώνας για να πάρουμε αυτά τα χρήματα που οι πρόσφυγες δικαιούνται.

**Ελληνες και τούρκοι εργάτες
ενωθείτε για ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώνα
για μια κυπρο ελευθερη σοσιαλιστικη
χωρις ξενους στρατους και βασεις**

σοσιαλιστική

εκφραση

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Στις 12 του Απριλίου γίνθηκαν στην Λευκωσία μαθητικές διαδηλώσεις με σκοπό να καταδικάσουν τις Τουρκοαμερικανικές συμφωνίες. Οι συγκεντρώσεις γίνθηκαν στην πλατεία Ελευθερίας και στην συνέχεια σχηματίστηκε πορεία για την Αμερικανική πρεσβεία για να επιδοθεί ψήφισμα.

Η πρεσβεία όμως φρουρείτο από εκατοντάδες αστυνομικούς με αντιδιαδηλωτική εξάρτηση και στά γύρω στρατόπεδα καθώς και μέσα στην πρεσβεία βρίσκονταν εφεδρικές δυνάμεις για να καταστείλουν πράξεις βίας.

Η στάση της αστυνομίας ήταν καθαρά προκλητική. Στο τέλος στο χώρο γύρω από την πρεσβεία σημειώθηκαν επεισόδια και γίνθηκαν συλλήψεις, από την αστυνομία.

Η αστυνομία έδρασε με τέτοιο τρόπο που αντί να συλλάβει τους προβοκάτορες που πιθανόν να υπήρχαν συνέλαβε αγωνιστές που κατά το Ίουλιανό πραξικόπημα κράτησαν την αντίσταση και στάθηκαν δίπλα από τις νόμιμες δυνάμεις (απ' αυτές φυσικά που παρέμειναν νόμιμες) και προσάγονται σε δική στις 31 Μαΐου 1976 με τις κατηγορίες:

(α) Όχλαγωγή.

(β) Πρόκληση ζημιάς σε ξένη περιουσία.

Είναι απαράδεκτο να συλλαμβάνονται αγωνιστές καθ' ην στιγμή γίνεται λόγος για προβοκάτορες και καθ' ην στιγμή τα πραξικοπηματικά στοιχεία εξακολουθούν να κυκλοφορούν ελεύθερα.

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η πρόσφατη αμερικανοτουρκική συμφωνία δικαίως προκάλεσε την αντίδραση του Κυπριακού λαού με τις μαζικές κινητοποιήσεις έξω από την αμερικανική πρεσβεία. Σωστά ο λαός είδε την αμερικανοτουρκική συμφωνία σαν ένα νέο κτύπημα του ιμπεριαλισμού ενάντια στο λαό της Κύπρου και το λαό της Ελλάδας.

Πριν λίγες μέρες πληροφορηθήκαμε για τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών. Όρθα οι προοδευτικές δυνάμεις της Ελλάδας και της Κύπρου καταδίκασαν τη συμφωνία. Δείχνει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ξεφύγει από τα όρμα του ΝΑΤΟ και την εξάρτηση του ιμπεριαλισμού. Όσο για το Σύμφωνο μη επίθεσης που πρότεινε ο Καραμανλής στην Τουρκία, το οποίο αποτελεί σαφή υποχώρηση της Ελληνικής πλευράς, εφ' όσον τα 40% της Κύπρου εξακολουθούν να παραμένουν κατελημμένα από την Τουρκία.

Πιστεύουμε όμως στην συμπαράσταση των ελληνικών λαϊκών δυνάμεων και ειδικότερα της ελληνικής εργατικής τάξης και αυτή τη συμπαράσταση θα πρέπει να καλλιεργήσουμε και ν' αναπτύξουμε.

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τελευταία στην Κύπρο σημειώθηκε έξαρση του αντικομμουνισμού που θα πρέπει να προβληματίσει τις πατριωτικές δυνάμεις του τόπου μας. Τα περιτρίμματα της φασιστικής ΕΟΚΑ Β, οι διάφοροι πραξικοπηματίες και κρυπτοπραξικοπηματίες, το πολιτικό μέρος της συνωμοσίας ενάντια στον Λαό της Κύπρου, ο κίτρινος τύπος βρήκαν κοινή συνισταμένη τους τον αντικομμουνισμό. Δεν είναι ουσιαστικά γι' αυτούς εχθρός ο Αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι πράκτορες του, οι στρατοκράτες της Αγκύρας, αλλά το προοδευτικό κίνημα στην Κύπρο, οι Κύπριοι πατριώτες.

Έτσι η πραξικοπηματική συνωμοσία συνεχίζεται με τον ίδιο πάντα στόχο, δηλαδή την τρομοκράτηση των προοδευτικών δυνάμεων, την διάσπαση του εσωτερικού μετώπου και το σαμποτάρισμα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ασύδοτοι, θρασείς και άμετανόητοι οι πράκτορες των Αμερικάνων οργανώνονται για να καταφέρουν το τελειωτικό κτύπημα. Η κάθαρση που δεν έγινε επέτρεψε στον ντόπιο φασισμό να κατέχει θέσεις κλειδιά μέσα στον κρατικό μηχανισμό, την ενοφφουρά και τα σώματα ασφαλείας. Επιτακτική και άμεση προβάλλει η ανάγκη της κάθαρσης σε όλα τα επίπεδα.

Καμιά επίεικεια δεν πρέπει να δειχτεί στους πεμπτοφασιστικούς πράκτορες του ιμπεριαλισμού. Είναι ανάγκη εθνική και πατριωτική να απομακρυνθούν από τα πόστα που έχουν και να δώσουν λόγο για τα εγκλήματα που έκαναν σε βάρος του λαού μας. Ταυτόχρονα όλες οι πατριωτικές δυνάμεις της Κύπρου θα πρέπει να δυναμώνουν καθημερινά την ενότητά τους και τις προσπάθειές τους για το κτίσιμο του μακροχρόνιου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ο λαός μας είναι αποφασισμένος να νικήσει και θα νικήσει.

ΤΟ ΜΙΡ:

Στη Χιλή μετά το αίματηρο πραξικόπημα του Σεπτεμβρίου 1973 που οργάνωσαν μια φούχτα προδότες αξιωματικοί που ενεργούσαν μ' εντολή του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, ο λαός βρίσκεται κάτω από μια στυγνή στρατιωτική δικτατορία χαρακτηριστικά της οποίας είναι οι εκτελέσεις, τα βασανιστήρια, οι φυλακίσεις, οι εξορίες, η ανεργία, η οικονομική εξαθλίωση, η καταπίεση, η έκμετάλλευση και το ξεπούλημα της χώρας στο ξένο — κύρια βορειοαμερικανικό ή Βραζιλιάνικο — κεφάλαιο.

Ο λαός παρόλα αυτά δεν έπαψε ούτε στιγμή την Αντίσταση. Μέσα σε αφάνταστες δυσκολίες οι οργανωμένες δυνάμεις του Χιλιανού λαού παλεύουν σκληρά και ήρωικά για την ανατροπή της ξενόδοουλης δικτατορίας. Μέσα σ' αυτές τις οργανώσεις ξεχωριστή θέση κατέχει το Κίνημα Έπαναστατικής Αριστεράς (MIR). Σήμερα θα επιχειρήσουμε μια γνωριμία με το MIR μέσα από τα ντοκουμέντα του ίδιου του κινήματος που κατά καιρούς εξέδωσε.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΙΡ

Η ίδια ή ονομασία του MIR καθορίζει ότι είναι κίνημα αριστερό, επαναστατικό. Δέχεται τον Μαρξισμό - Λενινισμό σαν την κοσμοθεωρία και μέθοδο που καθοδηγεί την εργατική τάξη και τον λαό στην σοσιαλιστική επανάσταση.

Πιστεύει, διακηρύσσει και εφαρμόζει την ένοπλη επαναστατική τακτική σαν την ανώτερη και αποτελεσματικότερη μορφή πάλης που πρέπει να ακολουθήσει το λαϊκό κίνημα στην Χιλή κάτω από τις σημερινές συνθήκες.

Το MIR αρνείται την θέση της ένοπλης πάλης από ήρωικές ομάδες απομονωμένες από ένα μαζικό λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό στις βασικές προγραμματικές αρχές του υποστηρίζει:

«Ο ένοπλος αγώνας δεν θα είναι αγώνας της πρωτοπορίας. Ο χαρακτήρας του δεν θα καθοριστεί μόνο από λίγες θεματικές ενέργειες, όπου οι μάζες θα είναι θεατές. Ο ένοπλος αγώνας πρέπει να λάβει υπόψη του την συνειδητοποίηση των μαζών, την ικανότητα τους και την έτοιμότητά τους για την ανάπτυξη μορφών του ένοπλου αγώνα».

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι οι στρατιωτικές μας ενέργειες στρέφονται ουσιαστικά στο να συμπεριληφθούν πλατείτα τμήματα του κινήματος των μαζών στον ένοπλο αγώνα και να μην περιοριστούν αποκλειστικά σε ομάδες της πρωτοπορίας που προπορεύονται ένοπλα «στο όνομα των μαζών» και με την «συμπάθειά τους».

Το πρόγραμμα μας είναι πρόγραμμα σοσιαλιστικής επανάστασης, λέει το MIR στις βασικές αρχές του που διατυπώνουν τους σκοπούς και την στρατηγική του κινήματος.

Οι σκοποί της (επανάστασης) είναι βασικά σοσιαλιστικοί. Το πρόγραμμα μας περιλαμβάνει έτσι σοσιαλιστικούς και δημοκρατικούς σκοπούς. Στόχος είναι η καταστροφή του αστικού κράτους, του ιμ-

περιαλισμού και του συνόλου της αγροτικής, της οικονομικής και της εμπορικής εθνικής αστικής τάξης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τα φτωχά στρώματα στις πόλεις και στην ύπαιθρο και με τα κατώτερα στρώματα των μικροαστών.

Η στρατηγική μας καθορίζεται από την συγκρότηση των σοσιαλοεπαναστατικών δυνάμεων που είναι σε θέση να αρχίσουν ένα επαναστατικό πόλεμο: πάνω σ' αυτή την βάση θα οργανώσουμε τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, που μπορεί να ανατρέψει την στρατιωτική δικτατορία, να

ταπάτη του Αλλέντε και της Λαϊκής Ενότητας (για το ειρηνικό πέρασμα στον σοσιαλισμό με την χρησιμοποίηση του αστικού κράτους) αλλά πιο πολύ καθορίζει την επαναστατικό χαρακτήρα του MIR που πιστεύει στο γκρέμισμα του αστικού κράτους και στην οικοδόμηση μιας καινούργιας αυτόνομης λαϊκής εξουσίας. Ένα μανιφέστο του MIR που απευθύνεται στους εργάτες, τους επαναστάτες και τους λαούς της γης του Μάη του 1974 αναφέρει σχετικά. «Προπαγανδίζουμε τον αγώνα για την προλεταριακή επανάσταση και για την δημιουργία μιας επαναστατικής κυβέρνησης εργατών και αγροτών στη Χιλή, που θα είναι η μάχη, που θα επιτρέψει στην εργατική τάξη και στον λαό την πραγματική απελευθέρωση. Το κίνημα της λαϊκής αντίστασης θα πρέπει να δημιουργήσει κατά την ανάπτυξή του τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, τον μόνο που θα αντιμετωπίσει τον στρατό των γορίλλων (έννοει τη δικτατορία) και που μπορεί να

προσελκύσει τις δυνάμεις των εργατών και αγροτών. Αυτή θα ολοκληρώσει τότε το έργο της προλεταριακής επανάστασης».

ANTIΠΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ

Το MIR υπήρξε από την εποχή της ίδρυσης του αντιεφεορμιστικό. Η θέση του αυτή διαπερνά σαν άξονας όλο το πρόγραμμα και την τακτική του στα χρόνια της «Λαϊκής ενότητας» αλλά ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα. Μια δήλωση του Γ. Γ. του MIR Μιγκουέλ Ένρικες άμεσως μετά το πραξικόπημα εκφράζει την σωστή ανάλυση του κινήματος για την κατάσταση στην χώρα: «Στην Χιλή δεν απέτυχε η αριστερά, ούτε ο σοσιαλισμός, ούτε η επανάσταση, ούτε οι εργάτες. Στην Χιλή βρήκε τραγικό τέλος μια ρεφορμιστική αδιανόητη».

Η θέση αυτή του MIR καθορίζει όχι μόνο την ανάλυση για την τραγική πράξη, αλλά

τον καταστρέψει σ' ένα διαρκεί λαϊκό πόλεμο».

ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΙΡ

Το MIR (Κίνημα Έπαναστατικής Αριστεράς) ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1965 από την ένωση της Vanguardia Revolucionaria Marxista και του Partido Socialista Revolucionario. Η γέννησή του υπήρξε αποτέλεσμα μιας αναγκαιότητας της εποχής εκείνης που κύρια αντίθεσή της ήταν από την μια (μετά την Κουβανέζικη επανάσταση), η αντικειμενική ύπαρξη των προϋποθέσεων για μια ανανεωμένη όρμη των αγώνων των μαζών για την δημιουργία επαναστατικών οργανώσεων και από την άλλη η αδυναμία των «επίσημων» αριστερών κομμάτων να μπουν μπροστά από το λαϊκό κίνημα και να το καθοδηγήσουν.

Για το MIR από την στιγμή της ίδρυσής του υπήρξε το πρόβλημα να ξεπεράσει τον χα-

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ

ρακτήριο μιας μικρής ιδεολογικής ομάδας, να θεμελιωθεί στις μάζες. Παρ' όλες τις τεράστιες δυσκολίες το MIR κα-

κτω από μια κριτική θέση. Ταυτόχρονα το MIR έβαλε σαν στόχους την συνεργασία με τα τμήματα της Λαϊκής

ΤΟ MIR ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

Στις 17 Φλεβάρη 1974 το MIR έκδοσε ένα μανιφέστο με τις θέσεις του για το ζήτημα της ενότητας ενάντια στην δικτατορία.

Βασικά σημεία του είναι:

1. Ενότητα ανάμεσα στα κόμματα της Λαϊκής Ενότητας το MIR και τα τμήματα του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος που είναι έτοιμα να πολεμήσουν την δικτατορία.

2. Η πλατφόρμα πάνω στην οποία είναι τώρα δυνατό και απαραίτητο να φτιαχτεί αυτό το μέτωπο είναι:

α) ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ.

β) ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

γ) ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ.

3. Μέσα στο Μέτωπο οι οργανώσεις θα διατηρήσουν την οργανική και προπαγανδιστική τους ανεξαρτησία, την ελευθερία για κριτική.

4. Το μέτωπο πρέπει να στηρίζεται σ' ένα πλατύ κίνημα των μαζών που προχωρεί πέρα από τα Κόμματα.

5. Το κίνημα θα πρέπει να πάρη στην βάση του, σ' όλα τα εργοστάσια, τα φιλικά, τα φτωχογειτονιές, σχολεία, πανεπιστήμια, δημόσιες υπηρεσίες κλπ την μορφή επιτροπών λαϊκής αντίστασης και να εξελιχθεί ανάλογα με την ανάπτυξή του σε εθνικό επίπεδο.

Όπως γνωρίζουμε στο εξωτερικό από την άποψη αυτή έχει γίνει μεγάλη πρόοδος. Στην Ρώμη είχε υπογραφεί κοινή έκκληση όλων της χιλιανής αριστεράς πριν το MIR δώσει την πிட πάνω εισήγησή του.

ΤΟ MIR ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΗ

Όπως είδαμε το MIR αποτελεί σήμερα μαζί με τις άλλες οργανωμένες δυνάμεις της αριστεράς στην Χιλή ένα επαναστατικό κίνημα που αγωνίζεται ένοπλα στην στρα-

Συνθήματα στους δρόμους του Σαντιάγο: «Κάτω η Χούντα των δολοφόνων».

τιωτικοφασιστική δικτατορία. Σαν ένα πραγματικό επαναστατικό κίνημα βλέπει τον αγώνα του Χιλιανού λαού σαν αναπόσπαστο κομμάτι του Νοτιοαμερικανικού και γενικότερα του παγκόσμιου απελευθερωτικού κινήματος. Η διεθνιστική του αυτή τοποθέτηση υλοποιείται στην πράξη με την απόφαση — διακήρυξη για ένωση στο συμβούλιο των επαναστατικών παρατάξεων των κινήματων MIR, MLN — Τουπαμάρος (Ούρουγουά), ELN (Βολιβία), ERP (Αργεντινή).

Η κοινή διακήρυξη που απευθύνεται στον Νοτιοαμερικανικό λαό αφού αναφέρεται σε μια ανάλυση της κατάστασης στην Λατινική Αμερική και στον Αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα των κομάτων MIR, MLN, ELN, ERP λέει μεταξύ άλλων:

«Εμείς μάς ενώνει η αντίληψη ότι δεν υπάρχει στην Α. Αμερική καμιά άλλη ελπίδοφόρα στρατηγική από

κείνη του επαναστατικού πολέμου, όπου κύριος παράγοντας πόλωσης είναι ο ένοπλος αγώνας».

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιούμε όλες τις πιθανές μορφές δράσης του αγώνα τόσο τις νόμιμες όσο και τις παράνομες, τις ειρηνικές όσο και τις βίαιες, τις οικονομικές, όπως και τις πολιτικές.

Ο ηπειρωτικός χαρακτήρας του αγώνα είναι αναγκαίος βασικά από την παρουσία του κοινού εχθρού. Ο βορειοαμερικανικός ιμπεριαλισμός αναπτύσσει μια διεθνή στρατηγική για να μην επιτευχθεί η σοσιαλιστική επανάσταση στην Α. Αμερική.

Στην διεθνή στρατηγική του ιμπεριαλισμού αντιστοιχεί η ηπειρωτική στρατηγική των επαναστατών.

Η διακήρυξη καταλήγει:

«Λατινοαμερικανικές Λαές, στά όπλα! Ζούμε αποφασιστικές στιγμές της ιστορίας μας και με αυτή την δεσμευότητα το MLN — Τουπαμάρος, το MIR, το ELN και το ERP, καλούν τους εκμεταλλευόμενους Λατινοαμερικανούς εργάτες, τους φτωχούς χωρικούς, τους φτωχούς των πόλεων, τους φοιτητές, τους διανοούμενους, τους επαναστατικούς Χριστιανούς και όλους τους ανθρώπους, που προέρχονται από τις εκμεταλλευμένες τάξεις και που είναι έτοιμοι να συνεργασθούν για την δίκαιη υπόθεση, να πάρουν τα όπλα με αποφασιστικότητα, να ανταλλάξουν ενεργητικά στον επαναστατικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα για τον σοσιαλισμό, που μόλις άρχισε στην δική μας ηπειρο κάτω από το λάβαρο και το παράδειγμα του διοικητή Τσέ Γουερόρα».

τάφερε να αναπτυχθεί και αυτό προπάντος γιατί υπήρχαν οι αντικειμενικές συνθήκες.

Γύρω από μια παλινδρομική περίοδο του κινήματος των μαζών που ξεκινά με την εκλογική ήττα του 1964, αρχίζει στα τέλη του 1967 μια νέα άνοδος της πάλης των τάξεων και το MIR κερδίζει έδαφος μέσα από μια παράνομη δράση που προωθείται με σκοπό να συνδεθούν η μαζική μορφή του αγώνα με τις παράνομες και συνωμοτικές μορφές αγώνα του κόμματος. Είναι μια περίοδος όπου το σύστημα προσπαθεί να αποτρέψει την προσχώρηση των εργατών με την καταπίεση και την τρομοκρατία.

Η ταχτική της ένοπλης προπαγάνδας ενισχύει την άνοδο του κινήματος και καθίσταται δυνατή — παρ' όλες τις διαφορές — την ανάπτυξη του MIR κοντά στην παραδοσιακή αριστερά. Είναι η εποχή που οι μάζες προχωρούν για την κατάκτηση της εξουσίας μέσα από την ψήφο. Το σύνθημα του MIR — σε αντιπαράθεση με τον εκλογικό φετιχισμό της Λαϊκής Ενότητας είναι: Με την ψήφο και το ΟΠΛΟ.

Ένα μήνα πριν την εκλογή του Αγιέντε (Οκτώβρης 1970), το MIR λέει για τις προεδρικές εκλογές:

«Εάν η αστική τάξη δει ότι έτσι διακινδυνεύει εκεί μέσα την διατήρηση της εξουσίας της στο μέλλον, τότε δεν θα διστάσει να καταστρέψει τους κανόνες που αυτή η ίδια έχει δώσει και να καταπολεμήσει με κάθε δύναμη αυτούς που απειλούν την εξουσία της».

Το πραξικόπημα του 1973 δικαίωσε αυτή την πρόβλεψη του MIR.

Στα χρόνια της Λαϊκής Ενότητας (Κυβέρνηση Αγιέντε) το MIR βλέποντας ότι η πάλη των τάξεων θα διαδραματιζόταν μεταξύ της αστικής τάξης και της κυβέρνησης της Λαϊκής Ενότητας υποστήριξε την κυβέρνηση, όμως πάντοτε

Ενότητας που έπεδωκαν μια πολιτική προώθησης του κινήματος των μαζών, την αγωνιστική ετοιμότητά του, την ανάπτυξη των δυνάμεών του, της οργάνωσής του, των πολιτικών και στρατιωτικών μέσων του Κόμματος.

Προσπάθεια του MIR ήταν να δυναμώσει το κίνημα στη βάση σε αντίθεση με τους ρεφορμιστές που προσπαθούσαν να κερδίσουν τους στρατηγούς και να συμμαχίσουν (εκ των άνω) με τους Χριστιανοδημοκράτες. Τελικά αυτή η «συμμαχία» επέτρεψε στην αστική τάξη, στους στρατηγούς και την ΣΙΑ να ανασυνταχθούν και να εξαπολύσουν το εγκληματικό πραξικόπημα που κατέστρεψε όριστικά στην Χιλή την ρεφορμιστική αυταπάτη του «ειρηνικού δρόμου».

Το MIR σε μια αυτοκριτική του μετά το πραξικόπημα διατυπώνει ως εξής την κύρια αδυναμία του:

«Η μοναδική μας αδυναμία, το μοναδικό μας λάθος ήταν ότι δεν καταφέραμε να αποσπάσουμε από τον ρεφορμισμό την καθοδήγηση του κινήματος των μαζών».

1η ΜΑΗ 1886

μερα που βαφτηκε
ΚΟΚΚΙΝΗ απο το
αιμα της εργατιας

Το 1885 στο Συνέδριο των Εργατών της Αμερικής οι εργάτες πήραν την απόφαση να διακηρύξουν το όραμά τους.

Η 1 του Μάη καθορίστηκε σαν μέρα δράσης. Με γενικές απεργίες και διαδηλώσεις παράλυσαν τον Αμερικανικό καπιταλισμό. Στο Σικάγο οι κεφαλαιοκράτες προσπάθησαν να κτυπήσουν την απεργία φέρνοντας άπεργοσάστες. Πράγματι, που έφερε την άμεση αντίδραση των απεργών που προσπάθησαν να εμποδίσουν τους απεργοσάστες να διασπασουν την απεργία.

Η άστυνομία έσπασε πάντα όργανο στα χέρια των κεφαλαιοκρατών κτύπησε τους απεργούς και σκότωσε μερικούς. Την άλλη μέρα μετά από κάλεσμα της απεργιακής επιτροπής η εργασία του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες.

Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί.

Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί. Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί. Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί. Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί. Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

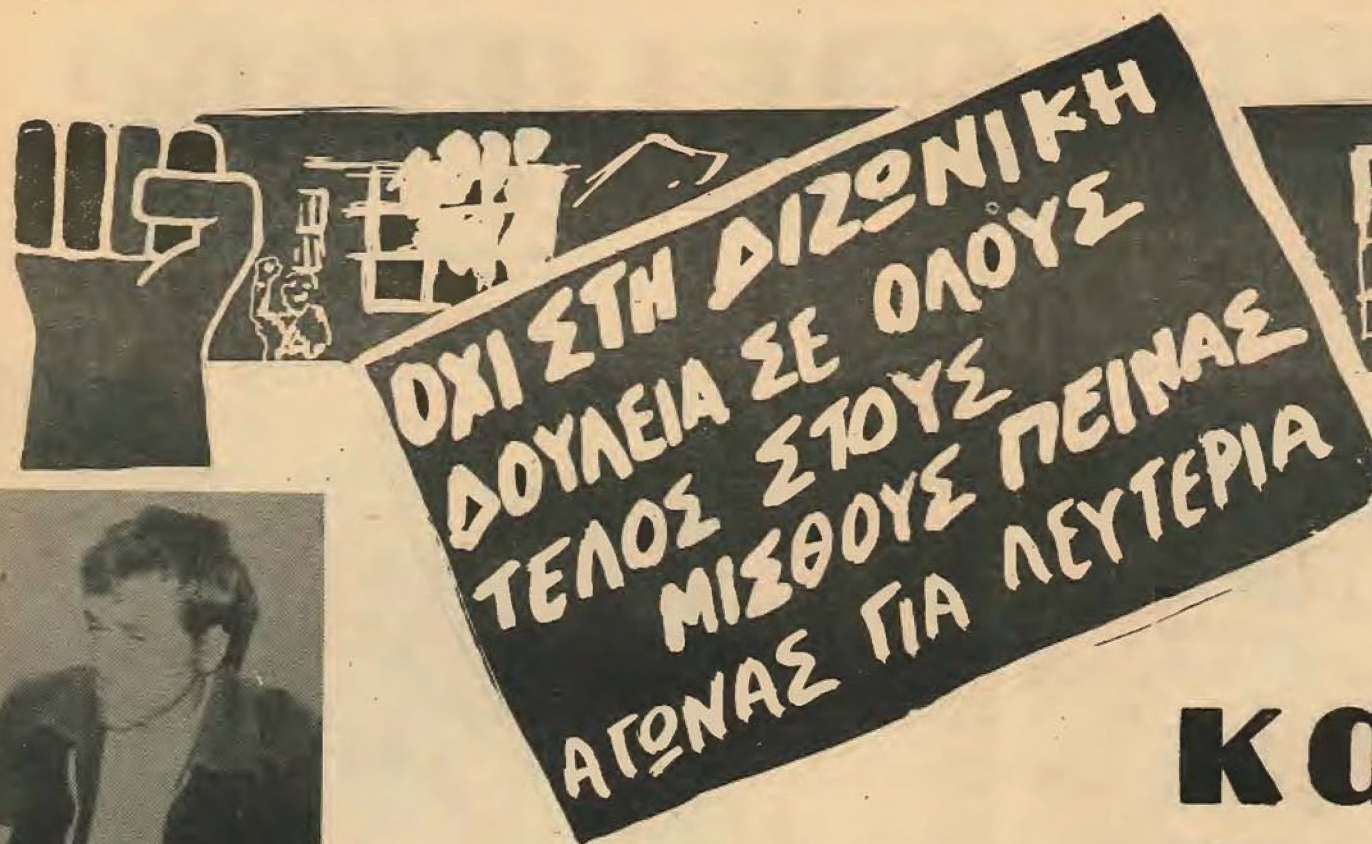
Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Οι μάχες κράτησαν ως τη νύκτα. Οι νεκροί ήταν πάρα πολλοί. Την άλλη μέρα άγρια τρομοκρατία έξωπασε από την άστυνομία ενάντια στους εργάτες. Οι φυλακές γεμίζουν από εργάτες που τους δικάζουν δημοτικά.

Τελικά 8 εργάτες καταδικάζονται σε θάνατο (ή μια ήταν περιγιακή επιτροπή ή εργάσις του Σικάγο μαζεύτηκε έξω από τα εργοστάσια έτοιμη να αγωνιστεί για να διαφυλάξει την απεργία. Η άστυνομία στο κάλεσμα των εργοδοτών έτρεξε έ-

ναντία στους εργάτες. Ένισχυμένη από τον στρατό και με την πρώτη ευκαιρία που έβωσε κάποιος άρχισε να χτυπά τους εργάτες. Πρώτος νεκρός της μέρας αυτής ήταν μια εργάτρια. Το πουκάμισο της διαμμένο κόκκινο από το αίμα της μετατράπηκε σε σημαία και οι εργάτες περνούν στην επίθεση.

Νομίζω έννε γενεαίος να πουν έντάξει κύριοι να γίνει δισωνική γιατί η Τουρκία έν πω ίσχυρη. Ναι μέν έν ήμπορομέν να κάμουμε κάτι τώρα αλλά να άντέξουμε έντι νάγξει μια μέρα που να μπορούμε να τους δικάσουμε να πείσουμε την γή μας πίσω.

Χωρίς να αγωνιστούμε έμεις οι ίδιοι έν μās άνοιξε κανένας. Πρέπει ούλλοι, πρόσφυγες και μη να ήμίζουμε ζήλτι να φωνάζουμε. Πρέπει να βρούς στους δρόμους, να κάμης απεργίες, να έξής το δικό σου, άδελφή να πείς στο σπίτι σου.

Εδούλεκες προηγουμένως ζήλτι έπαιρνες 30 λίρες την εβδομάδα. Τώρα πένεις 9-10 ζήλτι έινεις ζήλτι το φόβο άν κάμης κάτι να σι διώξη, ζήλτι να πείση άλλον. Πρέπει οι εργάτες ζήλτι οι πρόσφυγες να ένωθούν ζήλτι μαζί να αγωνιστούν για να άνοιξουν δουλειές ζήλτι να σέξηθούν τα μερομάρματα.

Μ. Π.
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ
ΕΡΓΑΤΗΣ

Η δισωνική είναι ένάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Χάνεται η φυσική έπαφη μεταξύ του Έλληνα ζήλτι του Τούρκου εργάτη. Βέβαια είναι κακό αυτό γιατί άπάχαι μεγαλύτερη αντιμετώπιση. Ζήλτι ποδά καταλαβαίνεις ζήλτι πούζεις καταλαβαίνεις. Ένω άν άπάχαι, άπαφή έν είναι το ίδιο. Ένωμένη η τάξη είναι πιο δυνατή.

Η πολιτική που ακολουθά η Κυπριακή άρχουσα τάξη μās οδηγά προς την δισωνική. Παράλληλα η έσωτερική της πολιτική είναι καθαρά άντεργατική και σκοπεύει έκτός από την καθημερινή άπομύζηση του ιδρώτα του Κυπριακού λαού και στο χάσιμο κάθε αγωνιστικότητάς του έτσι που να δέχεται λύσεις ένάντια στα συμφέροντά του.

«Ούλλο το βάρος έπιασε στους νόμους της εργατικής τάξης. Η άλγασχία έμια έπιασε. Η μάλλον έζήλτι πω ίσχυρη».

Δύο χρόνια τώρα η άνεργία διατηρείται σε έπίπεδα που λίγες φορές γνώρισε η εργατιά της Κύπρου. Κάθε ένας στους τρεις εργάτες είναι άνεργος ή ύποαπασχολείται. Οι μισθοί διατηρούνται

«Η πολιτική που ακολουθά τώρα η κυβέρηση πάνω στο θέμα των μισθών δέν είναι η σωστή. Έτσι δυό χρόνια τώρα που έν έκαμε πολλά πράματα για να βοηθήσει τους πρόσφυγες ζήλτι ούλλον τον κόσμο να δουλέψει. Πιστεύω έν πρέπει να πείσουμε την κυβέρηση να πάρει μέτρα ένάντια στην άνεργία».

σε έπίπεδα που δέν καλύπτουν ούτε τις βασικές ανάγκες για έπίβωση των εργατών.

Η πολιτική αυτή έντάσσεται στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής που ακολουθείται στο έντικό θέμα.

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ
ΑΓΩΝΑΣ

Η οικονομική άλιγαρχία που βρίσκεται σήμερα στην έξουσία δέν έχει την δυνατότητα να ήγηθεί άπελευθερωτικού άγώνα. Είναι δεμένη με το ήμπεριαλιστικό κεφάλαιο και τα οικονομικά της συμφέροντα της έπιβάλλουν να δέχεται μια ύποαδήςποτε λύση.

«Οι εργάτες έχουν συνείδηση των συμφερόντων τους, δέν είναι τα ίδια με τα συμφέροντα της άστικής τάξης. Νομίζω έν άσ τη στιγμή άν γίνουν έκλογές, που πρέπει να γίνουν ένας εργάτης ένά σκεφτεί πάρα πολλά να δώσει το ψήφο του σε ένα κόμμα που ήγείται κάποιος Σαββίδης, Κληρίδης, Παπαδόπουλος».

Τα συμφέροντα όμως του εργαζόμενου λαού έπιβάλλουν μια Κύπρο έγιαία και έλεύθερη από τον ήμπεριαλισμό.

Τα συμφέροντα της οικονομικής άλιγαρχίας έξυμνούνται από τη δισωνική. Τα συμφέροντα των εργαζόμενων κτυπιούνται άνεπανόρθωτα με την δισωνική.

Ο μόνος τρόπος για να έξασφαλίσουν τα συμφέροντα των εργαζόμενων είναι ο δικός τους άγώνας για μια Κύπρο έλεύθερη από τον ήμπεριαλισμό και την οικονομική καταπίεση της ντόπιας κεφαλαιοκρατικής τάξης.

«Χωρίς να αγωνιστούμε έμεις οι ίδιοι έν μās άκούει κανένας, πρέπει έμεις οι ίδιοι πρόσφυγες και μη πρόσφυγες, να είμαστε ούλλοι έναν, να ήμίζουμε ούλλοι ζήλτι να φωνάζουμε, με διαδηλώσεις ή διειδήσεις μέσον μπορούμε κύριοι, έννε ζωή τούτη, θέλουμε να άνοίξουν δουλειές να ζήσουμε να γινούν κρατικοποιήσεις. Αν δέν σι κάψει έόνα πούσαι πρόσφυγες που κατεργάζ να ζήσεις πόννα μεροκάματο ένά κάψει ζήλτι ένους που έν μέστα παλάκια».

Η έσωτερική όμως πολιτική που ακολουθείται σκοπé έχει να κάμψη την διάθεση των εργαζόμενων για άγώνα. Διατηρούν την άνεργία και τα χαμηλά μεροκάματα για να σπρώχνουν την εργατική τάξη προς το ζενιτερό και την ήττοπάρεια.

Η οικονομική άλιγαρχία — που όρθηκε δυστυχώς δοήθεια από μερικούς εργατικούς ήγγετες — φέρνει σαν πρόσχημα την οικονομική κατά-

σταση και το άθνηκό πρόβλημα για να διατηρήσει τα χαμηλά μεροκάματα. Σκοπé τους είναι μόνο να θγάξουν στο δυνατό περισσότέρα κέρδη. Αυτοί δέν άνδιαφέρουν για το άθνηκό πρόβλημα έπ' όσον τα κέρδη από τους κόπους μας γεμίζουν τον λογαριασμό τους στις τράπεζες.

Για την οικονομική κατάσταση δέν αούθνεται η εργατική τάξη και δέν στέκει σε καμιά λογική να της ζήτηθ ή πληρώσει τα σπαχμένα έ-

νός συστήματος που δέν έχει κανένα έλεγχό σ' αυτό. Η καλύτερευση των όρων

«Άλλος να παίρνει £10.000 το χρόνο ζήλτι άλλος να πεινσών μες στα τσιγάρα».

«Έν νομίζω ένι ταύτοι οι κεφαλαιοκράτες πρέπει να θησαυρίζουν ούλλοι ές βάρος μας έν ζήλτι ές ζηνήσσουμε».

δουλειάς και η αύξηση του μεροκαμάτου δέν άλάπτει το άθνηκό πρόβλημα. Άντίθετα το ώφελεί. Γιατί η καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης θα έμποδίσει την ύπογραφη λύσης άνάγκης που θα άντιστρατεύεται τα συμφέροντά μας.

Ο καθημερινός άγώνας για τα βασικά μας προβλήματα έχει άμεση σχέση με τη δισωνική. Άποτυχία να λύσουμε το πρόβλημα της άνεργίας και των χαμηλών μεροκαμάτων θα άποδυναμώσει την

εργατική τάξη και θα την έμποδίσει να ήγηθεί του άγώνα για την άπελευθέρωση.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΗ

Αυτοί που ύποστηρίζουν τη δισωνική είναι σήμερα λίγοι. Είναι μόνον όσοι έχουν συμφέροντα άντίθετα με τα συμφέροντα των εργαζόμενων.

«Η δισωνική έννα άποδυναμώσει την εργατική τάξη, έννα διαχωρίσει τους εργάτες σε Τούρκους ζήλτι Έλληνες».

Δυστυχώς όμως ένα κομμάτι της εργατικής τάξης και της ήγεσίας της την άλέπει σαν άναπόφευκτη.

Λάθος. Μπορούμε να την άποφύγουμε. Δισωνική θα γίνι μόνο και έν έμεις την δέχουμε. Ναι μέν η οικονομική άλιγαρχία που έχει την έξουσία είναι έτοιμη να ύπογράψει άλλα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμη

«Η δισωνική έννα κλείσει το δρόμο προς την κοινωνική αλλαγή προς την έξουσία της εργατικής τάξης».

που έχουμε για να την έμποδίσουμε να το κάμει. Η δύναμη του λαού είναι τεράστια όταν ο λαός κινητοποιήθ. Η εργατική τάξη μπορεί να κτυπήσει την κεφαλαιοκρατία έκει που την πονεί. Στην οικονομία.

Μπορούμε λοιπόν να πείσουμε την άστική τάξη να μην δέχτ ή δισωνική.

«Άγώνα στο έσωτερικό για να καταπνίξουμε τις φωνές ζήλτινων που φωνάζουν άπé ή ύποστηρίζουν την δισωνική. Μένο η εργατική τάξη μπορεί να ήγηθεί τέτοιον άγώνα ή τάξη που πληρώνει πάντα τα σπαχμένα ή πω άγρια έμμεταλλευμένη τάξη».

Το άρθρο αυτό γράφτηκε μετά από συνεντεύξεις που η Σοσιαλιστική Έκφραση είχε με εργαζόμενους — πρόσφυγες, άνεργους και μη — σχετικά με τη δισωνική και τα βασικά προβλήματά τους.

Μέσα στα πλαίσια θρίσκονται άρισμένες από τις άπαντήσεις τους.

Στη φωτογραφία πρόσφυγες συζητούν με την Σοσιαλιστική Έκφραση.

Η ιστορία μας έχει δείξει ότι λαοί που αγωνίζονται νικούν. Άν άποφύγουμε την ύπογραφ ή δισωνικής σήμερα και μεθοδεύσουμε τον άγώνα πάνω σε σωστή μακροχρόνια βάση θα μπορούσαμε όταν θρε-

«Προσπαθών να κλείσουν τα στόματά μας με τις φωνές τους για λίγο φάι παραπάνω με το να μās κτίσουν σπιτόθκια μέσα σε πάρα. Όχι κύριοι, δέν μπορούν ούλλα ταύτα να πείσουν τις φωνές μας για μια έλεύθερη πατρίδα».

θούν οι κατάλληλες συνθήκες να λευτερώσουμε μια για πάντα τον τόπο μας και να γίνουμε άφέντες των έαυτών μας.

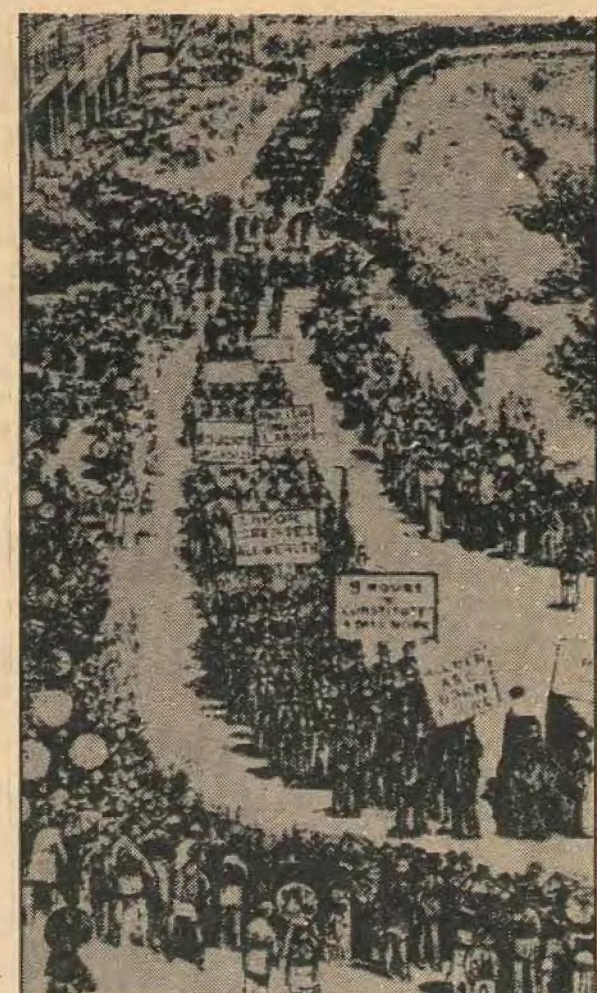
ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΚΑΜΟΥΜΕ

Ο μόνος τρόπος που μπορεί η εργατική τάξη να κερδίσει τα αήτητά της ιδιαίτερα σε συνθήκες όπως σήμερα στην Κύπρο είναι άγώνας. Άγώνας ένικός που περιλαμβάνει όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης — εργαζόμενους και άνέργους πρόσφυγες και μη — και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

«Έμεις ο λαός να δουλέψω έξω να φωνάζουμε, την παραπάνω δύναμη έση την ο λαός. Ζήλτι σήμερα να πείς έξω που το ύπουργείο να φωνάζει ζήλτι άθριο ζήλτι μεθάρριο κάποια ήμέρα ένά σε άκούσει».

Ο κάθε ένας μπορεί να κάμει κάτι, στο χώρο της δουλειάς του, στο σχολείο, στον καφενέ, στον καταυλισμό, στο περίσθλλον του.

- Να δείξει τον καταστροφικό για τα λαϊκά συμφέροντα ρόλο της δισωνικής.
- Να δείξει ένάντια του άγώνα ενάντια στη δισωνική σήμερα.
- Να πείσει για την άναγκαιότητα της μεθόδευσης του μακροχρόνιου άγώνα.
- Να μη μπροστά σε κάθε άγώνα για τη λύση των καθημερινών προβλημάτων του λαού που να σπρώξει τις συντηχνίες να ήγηθούν στους άγώνες της εργατίας.

«...Είναι η άνήθικη άποστολή μās έκατοντάδες άνθρωποι να άπολαμβάνουν το πέν δίχως — να κάνουν άπολύτως τίποτα. Άν' αυτή την τάξη πάμε να άπαλαγούμε. Κοιτάχτε το οικονομικό πεδίο της μάχης. Οι εργάτες έχουν μακίλλενει κι άσείς ώ χριστιανοί μου και καλοί και εύγενικοί άσείς έιστε τα κοινωνικά κοράκια που τρώνε την σάρκα των πτωμάτων. Θα θέλατε να κάμουμε μαζί μια δόξα στα στενοσόκακα τούτης της πόλης άπου περιούν τις μέρες τους οι άληθινοί δημιουργοί του πλούτου;...»

Άρχίζει η έποχή του σοσιαλισμού και της παγκόσμιας συνεργασίας. Οι κατεχόμενες τάξεις θα άπαλλοτριωθούν...

...Μετηγμένα άτομα χρησιμοποιούν προς όφελός τους τις έφευρέσεις και τα έννοιήματα του ανθρώπινου νου. Ο κόσμος είναι για τους λίγους. Δεξιά κι άριστερά πέρνουν οι όμοιοι τους θύματα που πλούτουν και της καλοπείρας τους. Άίρω τους ένδιαφέρει. Με τις μηχανές τους μετατρέπουν το ανθρώπινο αίμα σε δόλυν χυσαφι. Την ίδια την ύβρεια των ανθρώπων. Με την πολλή δουλειά ολοφορούν τα γυναικόπαιδα. Με την άνεργία σκοτώνουν,

(Άπό την άπολογία του Αύγουστου Σπίζ, άπεργού εργάτη που καταδικάστηκε σε θάνατο).

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Σε παρασπέννα σημειώματα εξηγήσαμε την ανάπτυξη του καπιταλισμού και τον τρόπο με τον οποίο διαδέχτηκε το

καπιταλισμού και συγκεκριμένα στο μονοπωλιακό καπιταλισμό τεράστιες πηγές του πλούτου ξοδεύονται σε μη παραγωγικά έργα όπως είναι η διαφήμιση.

Η σύμπτωση της αλλαγής των περιστάσεων και της ανθρώπινης δραστηριότητας ή αυτοαλλαγής δεν μπορεί να συλληφθεί και να νοηθεί λογικά παρά σαν επαναστατική πράξη.

KARL MARX

παλιό κοινωνικό σύστημα της φεουδαρχίας. Όταν πια οι σχέσεις παραγωγής οι φεουδαρχικές αποτελούσαν εμπόδιο στις παραγωγικές δυνάμεις ή φεουδαρχία εξαλείφτηκε με τις διάφορες αστικές επαναστάσεις σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η αστική τάξη διαδέχτηκε την παλιά άρχουσα τάξη των φεουδαρχών ευγενών και επέβαλε στον κόσμο τη δική της τάξη πραγμάτων.

Έτσι, ολόκληρος ο κόσμος άρχισε, με την εμφάνιση της αστικής κυριαρχίας, να ενώνεται σε μία παγκόσμια αγορά, ενώ οι μεγάλες βιομηχανίες, άρχισαν να κάνουν χρήση της νέας τεχνολογίας, να επιβάλλουν την πειθαρχία και τον καταμερισμό δουλειάς μέσα στα εργοστάσια.

Με την εμφάνιση όμως του καπιταλισμού δημιουργήθηκαν νέες αντιθέσεις μέσα στο σύστημα παραγωγής. Οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής έρχονταν πάλι σε σύγκρουση με τις παραγωγικές δυνάμεις, και οι πρώτες αποτελούσαν εμπόδιο για τις δεύτερες. Η άναρχία στην παραγωγή, όπως επιβάλλεται από τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής δημιουργεί ένα σύστημα άσταθής. Η τεχνολογική πρόοδος δεν μπορεί να μπει στη διάθεση της ανθρωπότητας και να χρησιμοποιηθεί στο έπακρο παρά μόνο στο βαθμό που το κίνητρο του κέρδους επιτρέπει. Στη σημερινή φάση του

Η ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗ ΑΓΤΑΠΑΤΗ

Ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις δυο βασικές τάξεις, η αστική δημοκρατία βασίζεται κατ' ανάγκη, και πάντοτε πάνω στην οικονομική ανισότητα και την εκμετάλλευση. Διατηρώντας το παρόν σύστημα δεν υπάρχει ή ελπίδα ότι η εκμετάλλευση θα εξαλειφθεί με σταδιακές μεταρρυθμίσεις. Η τάξη εκείνη που υφίσταται την εκμετάλλευση θα πρέπει ή ίδια να απελευθερώσει τον εαυτό της, αφού ανατρέψει την αστική κυριαρχία.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η τάξη που έχει σαν άμεσο συμφέρον την ανατροπή της αστικής κοινωνίας είναι η εργατική τάξη. Με την ανάπτυξη του καπιταλισμού και την συγκέντρωση των μέσων παραγωγής στα χέρια ολίγων και πια μικρού αριθμού ατόμων, η ταξική δομή της κοινωνίας υφίσταται συνεχώς αλλαγές και πια μεγάλη πόλωση, που θα οδηγήσει στην επανάσταση, στο ξεπήδημα των εργαζομένων μαζών ενάντια στους εκμεταλλευτές τους και στο κράτος που κατασκευάσαν για να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Τα πια πάνω, πιθανόν να δίδουν μία μηχανιστική αντίληψη των πραγμάτων. Η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις σχέσεις παραγωγής και στις παραγωγικές δυνάμεις δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει στην επανάσταση και πολύ περισσότερο να προεξοφλήσει την επιτυχία της. Ένας άλλος αναγκαίος όρος είναι ο λεγόμενος υποκειμενικός παράγοντας. Μ' αυτό εννοούμε βασικά την απόκτηση ταξικής συνείδησης από τους εργάτες, την αντίληψη δηλαδή ότι ανήκουν σε μία τάξη που γίνεται συνεχώς αντικείμενο εκμετάλλευσης, που τα συμφέροντά της, δεν συμβιβάζονται με τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Πέρα απ' αυτό χρειάζεται η συνειδητοποίηση ότι η εργατική τάξη, με τις συμμάχους της, είναι ο φορέας εκείνος που θα ανατρέψει την κυριαρχία της αστικής τάξης και θα οικοδομήσει το σοσιαλισμό.

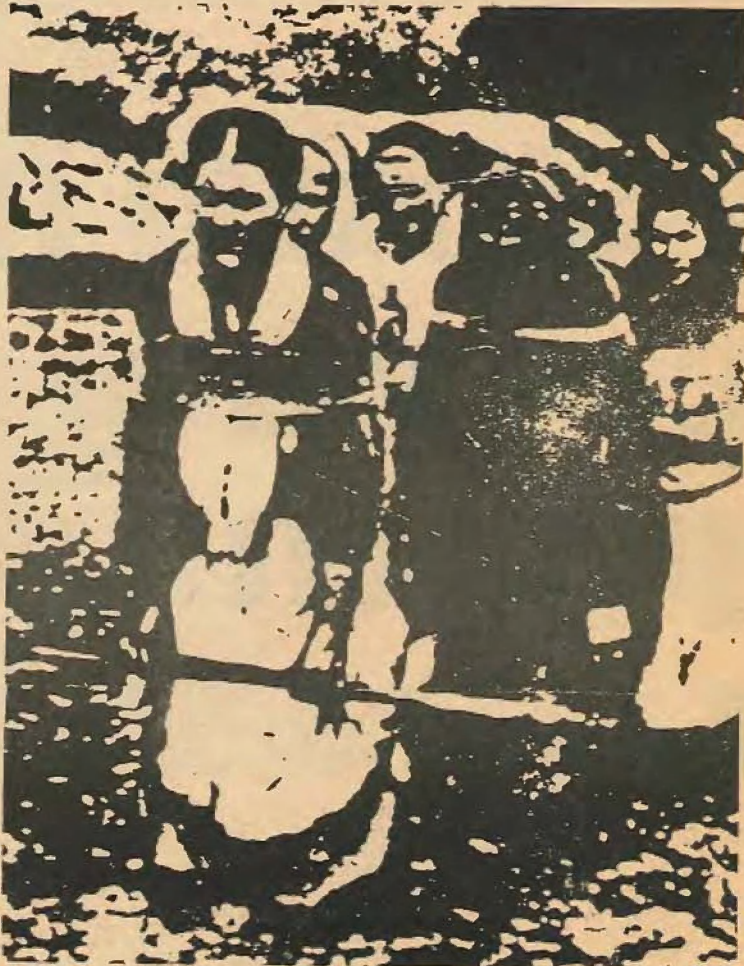
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για τη συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης μπορεί να βοηθήσει το κόμμα. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι οι εργάτες χρειάζονται να τους επιβληθεί ή αναγκαστεί συνείδηση από τα έξω. Όμως το κόμμα μπορεί να βοηθήσει στο ξεκαθάρισμα μακροπρόθεσμων στόχων και να διευκολύνει τη συνειδητοποίηση των πλατειών μαζών.

Πάνω απ' όλα το κόμμα χρειάζεται για την διαγραφή της χουντικής και στρατιωτικής του άγωνα, για το συντονισμό γενικά της επαναστατικής πάλης.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνιέται ότι ενώ η οργάνωση είναι αναγκαία, το κόμμα δεν πρέπει ποτέ να παύει να είναι δημοκρατικό στη λήψη των απο-

και τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα που πρέπει να αποτελούν τα κέντρα λήψης αποφάσεων σε μία πραγματική σοσιαλιστική κοινωνία.

φάσεων του. Μά πέρα απ' αυτό με την ανατροπή της αστικής τάξης, η εξουσία ανήκει πλήρως στα συλλογικά όργανα των εργατών, τα εργατικά συμβούλια. Τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα που θα διεξάγουν την επανάσταση, με το συντονισμό του κόμματος.

Μ' αυτό τον τρόπο είναι που ο εργάτης αποχτά έλεγχο πάνω στα μέσα παραγωγής και την ίδια τη δουλειά του. Έτσι πραγματοποιείται η οικονομική δημοκρατία, η δημοκρατία που λείπει από την αστική κοινωνία.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Το Κεντρικό Συμβούλιο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ, μεταφέρει στο Πανελλαδικό Συνέδριο της Π.Ο.Ν. Ρήγας Φεραίος, θερμούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς με την δεδαιότητα ότι οι απόψεις και τα αποτελέσματα του Συνεδρίου θα ενισχύσουν τον αγώνα της Ελληνικής Νεολαίας και του λαϊκού κινήματος για λευτεριά ανεξαρτησία και σοσιαλισμό.

Η μάχη για την λευτεριά και την σωτηρία της Κύπρου δίνεται και στην Ελλάδα. Η ενεργός αγωνιστική συμπαράσταση του Ελληνικού λαϊκού κινήματος και ιδιαίτερα των πρωτοπόρων δυνάμεων της Νεολαίας είναι παράγοντας αποφασιστικής σημασίας στην πορεία και εξέλιξη του αγώνα του λαού μας (Ελλήνων και Τούρκων) για μία Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητη, έναια, δημοκρατική, δίχως ξένους στρατούς και βάσεις.

Ο Βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός και οι πληρεξούσιοι του στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία

διάζονται να ξεπερδέψουν μία και καλή με την Κύπρο για να την μετατρέψουν στο δυνατό γρηγορότερο σε επιδρομικό αεροπλανοφόρο της Νατοϊκής συμμαχίας. Γι' αυτό προσπαθούν με μυστικές συμφωνίες και εξοπλισμούς να εκδιώξουν τους λαούς μας σε συμβιβασμούς και υποχωρήσεις. Όμως ούτε ο λαός της Κύπρου ούτε της Ελλάδας ούτε της Τουρκίας θα επιτρέψουν στον ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους τους να πραγματοποιήσουν τα βρώμικα σχέδιά τους.

Δεν υπάρχει ήττα για τους λαούς που αγωνίζονται για λευτεριά.

- ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ.
- ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ.
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΚΥΠΡΟΣ ΛΕΦΤΕΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ.
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΣΩΝΙΚΗ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Πήραμε και δημοσιεύουμε με ευχαρίστηση το πιο κάτω ψήφισμα του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας.

Η γενική συνέλευση των αντιπροσώπων του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας ή οποία συνήλθε στην Λυών στις 21 Μάρτη 1976 και στην οποία πήραν μέρος οι αντιπρόσωποι όλων των τοπικών κυπριακών φοιτητικών συλλόγων Γαλλίας, αφού εξέτασε την νέα φάση από την οποία περνά σήμερα το κυπριακό πρόβλημα, ενέκρινε

το ακόλουθο ψήφισμα:

Για άλλη μια φορά, το κυπριακό πρόβλημα κλείστηκε στα Νατοϊκά πλαίσια, όπως αποδείχθηκε με την διαδικασία των συνομιλιών της Βιέννης, και επιδιώκεται ο σφραγισμός των δικαιωμάτων του Κυπριακού λαού. Η κυβέρνηση Καραμανλή, αποδέχεται τις αμερικάνικες υποδείξεις και συμφωνεί μαζί με την τουρκική κυβέρνηση για συνομιλίες που παραγνωρίζουν τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και τα δι-

καιώματα του κυπριακού λαού. Στην Κύπρο την ίδια υπάρχουν δυνάμεις (ή ξενόδουλη αστική τάξη) που υποπειρώνονται γύρω από τον Κληρίδη για επιβολή λύσης διζωνικής δημοκρατίας ενώ η Κυπριακή κυβέρνηση συμβιβάζεται και το εθνικό συμβούλιο δεν αντιδρά σ' αυτή την πολιτική ξεπουλήματος του τόπου μας.

Για άλλη μια φορά οι Κύπριοι φοιτητές Γαλλίας απορρίπτουν με αγανάκτηση κάθε λύση διχοτόμησης ή δημοσπονδίας (διζωνικής ή πολυπεριφερειακής) και κάθε προσπάθεια διχωρισμού Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου. Παράλληλα ζητούν να ληφθούν μέτρα για την ανατροπή του σημερινού επικίνδυνου στάτους - κβό. Αξιώνουν μια ανεξάρτητη πολιτική γραμμή πλευσης πάνω στο κυπριακό, μακριά από τις μηχανορραφίες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των οργάνων του της ατλαντικής συμμαχίας.

Όπως και άλλοτε διακήρυξαν πιστεύουν πως με ειρηνικά μέσα ο ιμπεριαλισμός δεν πρόκειται να υποχωρήσει. Η πείρα από τους αγώνες άλλων λαών μας διδάσκει πως ένας μονάχα δρόμος μας, μένει, αυτός της ενοπλης λαϊκής πάλης. Γι' αυτό είναι ανάγκη ο λαός μας να προετοιμαστεί για ένα μακροχρόνιο αγώνα που θα περνά αναγκαστικά μέσα από την επίτευξη μιας αντιιμπεριαλιστικής ενότητας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Είναι βασική προϋπόθεση της επιτυχίας του αγώνα μας, η συνειδητοποίηση του γεγονότος πως ζουν κι αυτοί κάτω από την ίδια ιμπεριαλιστική καταπίεση και εκμετάλλευση. Κοινός έχθρος μας ο ιμπεριαλισμός και η ντόπια κεφαλαιοκρατική τάξη που βρίσκεται στην υπηρεσία του, ανεξάρτητα αν αποτελείται από Έλληνες ή από Τούρκους.

Αξιωνουμε την άμεση λήψη μέτρων ανακούφισης του προσφυγικού κόσμου, των εργατών και των αγροτών ως και των κατάλληλων οικονομικών μέτρων για την διεξαγωγή ενός μακροχρόνιου αγώνα, συμπεριλαμβανομένης και της εθνικοποίησης ορισμένων τομέων της κυπριακής οικονομίας προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων.

Σαν Κύπριοι φοιτητές, σαν αναπόσπαστο κομμάτι της κυπριακής νεολαίας, διακηρύσσουμε πως θα αγωνιστούμε για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, δημοκρατική και αποστρατιωτικοποιημένη, με το δικαίωμα του λαού μας για αυτοδιάθεση και κοινωνική απελευθέρωση.

Ζήτω ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας του Κυπριακού λαού.

Επιστολή στην Σοσ. Έκφραση ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Είναι ήδη γνωστόν ότι η μαθητική νεολαία της Κύπρου όχι μόνον ενδιαφέρεται απλώς για την πολιτική, αλλά λαμβάνει μέρος μαχητικά σε αντιιμπεριαλιστικές εκδηλώσεις και γενικά αγωνίζεται όσο μπορεί για την ελευθερία της Κύπρου από κάθε φασιστική και ιμπεριαλιστική επίθεση. Αυτήν λοιπόν την νεολαία προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τα όργανα του νόμου, οι αστυνομικοί. Τελευταίως, (μετά τις μαχητικές αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις) αστυνομικοί, εκτελώντας διαταγές ανωτέρων τους πραξικοπηματιών αξιωματικών που καμιά θέση δεν έχουν στο αστυνομικό σώμα Κύπρου μπήκαν σε σχολικούς χώρους και ζητούσαν

από τους μαθητές να τους δοθούν τα ονόματα των συμμαθητών — μελών της ΕΔΕΝ. Τι ήθελαν από τους αγωνιστές του λαού οι άνθρωποι αυτοί; Γιατί προσπάθησαν και προσπαθούν να μάθουν τα ονόματα μελών μιας νόμιμης αγωνιστικής οργάνωσης, είτε μπαίνοντας μέσα σε σχολικούς χώρους είτε επισκεπτόμενοι μέλη της ΕΔΕΝ στα σπίτια τους; Μήπως προσπάθειά τους είναι να τρομοκρατήσουν τον μαθητικό κόσμο, να τον κρατήσουν μακριά από κάθε πολιτική κίνηση, να τον εκμεταλλεύονται πιο εύκολα αυτοί και οι ξενοκίνητοι άρχηγοί τους;

Τ.Α.
μαθητής

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η αμερικανοτουρκική συμφωνία για παραχώρηση βοήθειας στην Τουρκία εσχάτως θέλλα στην Κύπρο. Για μέρες ολόκληρες η αστυνομία εκπαιδευόταν για ν' αντιμετωπίσει τους διαδηλωτές. Αγόρασε μάλιστα και ρόπαλα, μάσκες και άσπιδες (Αμερικανικής προελεύσεως), για να τηρήσει το νόμο και τη τάξη. Στο τέλος συνέλαβε και αρκετούς διαδηλωτές... Έτσι πήρε τα συγχαρητήρια της αμερικανικής πρεσβείας.

Ένας από τους συλληφθέντες έτυχε να είναι αστυνομικός. Κάθαρση φωνάζει ο αστικός τύπος...

Να μία κάθαρση «καθώς πρέπει» για μερικούς. Όχι να φωνάζουμε για κάθαρση των χουντικών, που στο κάτω - κάτω τι έκαναν οι άνθρωποι; Ένα πραξικόπημα έκαναν. Τώρα, αν καταλήφθηκε και η μισή Κύπρος, αυτό είναι λεπτομέρεια. Όχι όμως και διαδήλωση έξω από την πρεσβεία του Ελεύθερου Κόσμου. Απαράδεκτα πράγματα...

Αλλά η ιστορία δεν σταματά ως εδώ. Έπακουόθησε και ελληνοαμερικανική συμφωνία και ο Κίρσιγκερ υποσχέθηκε όπλα και στην Ελλάδα. Ο Καραμανλής πρότεινε και σύμφωνο μη επίθεσης στην Τουρκία.

Βέβαια αυτή τη φορά δεν έγιναν διαδηλώσεις. Βλέπετε μεσολάβησαν οι γιορτές του Πάσχα κι' όλοι πήγαμε να τσουγκρίσουμε αυγά και να φάμε φλαου νες... Έξ' άλλου το Πάσχα είναι η μέρα της Αγάπης και της Ειρήνης. Νομίζω ότι μέσα στα πλαίσια τούτα μπαίνει και η πρόταση Καραμανλή για σύμφωνο μη επίθεσης. Λένε ότι το ευνόει και ο Κίρσιγκερ ο ειρηνολάτρης...

Σύντομα μάλιστα θα προωθήσει την ειρήνη και στην Κύπρο. Και μες μόλις που έτοιμαζόμασταν να εξαγγειλώμε το μακροχρόνιο. Ύστερα από τις ενδοκυπριακές, τις αμερικανοτουρκικές και αμερικανοελληνικές συμφωνίες έχουμε τώρα και το Σύμφωνο μη επίθεσεως. Θ' αρχίσει άραγε πάλι ο ίδιος κύκλος;

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Η ΕΕΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η φοίτηση σε μια ξένη χώρα αποτελεί μεταφορά της ανώτερης μόρφωσης αυτής της χώρας στη δική μας χώρα. Η φοίτηση αυτή είναι μια εισαγωγή μόρφωσης και οι πανεπιστημιακές χώρες παρέχουν αυτή τη μόρφωση με αντάλλαγμα σημαντικά οικονομικά οφέλη. Αυτή η μόρφωση θα συντείνει στην όλη ανάπτυξη του τόπου μας.

Πληρώνουμε γι' αυτή τη μόρφωση και έτσι η μόρφωση αυτή πρέπει να επιστρέψει στην Κύπρο. Δεν νοείται η μόρφωση αυτή να εκμεταλλεύεται από ξένες χώρες. Δεν πρέπει οι νέοι επιστήμονες μας που μπορούν να απασχοληθούν στην Κύπρο, να αναζητούν εργασία στο εξωτερικό. Και η κυβέρνηση, πρέπει να φροντίσει για την απασχόληση όλων των νέων επιστημόνων, γιατί οι τελευταίοι, μ' ή βρίσκοντας εργασία, φεύγουν για το εξωτερικό. Έτσι γίνεται μια σημαντική οικονομική και μορφωτική σπατάλη. Τις εύθυνες γι' αυτό τις φέρει το κοινωνικό μας σύστημα. Παρουσιάζεται όμως, ακόμα ένας φορέας ευθυνών: Τα ξένα σχολεία.

Τα ξένα σχολεία π.χ. ή Αγγλική Σχολή, ή Αμερικανική Ακαδημία κ.ά. έχουν το συγκεκριμένο στόχο της προβολής του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας τους, και πιο γενικά την ίδια τους τη χώρα. Όταν αποφοιτήσουν οι μαθητές απ' αυτά τα σχολεία, θα φοιτήσουν στις χώρες που τα σχολεία τους προβάλλουν. Παράλληλα μ' αυτό καλλιεργείται και μια ξеноφιλία. Οι σκοποί είναι καθαρά οικονομικοί. Η ξеноφιλία θα συντείνει στην αγορά και προτίμηση προϊόντων μιας συγκεκριμένης χώρας, έχοντας έμμεσο αποτέλεσμα, την αύξηση των εξαγωγών αυτής της χώρας. Έξ' άλλου ένας νέος επιστήμονας, που αποφοίτησε σε μια ξένη χώρα, έχει διδαχτεί κατ' αποκλειστικότητα τα μηχανήματα αυτής της χώρας. Όταν

θα εργαστεί θα εισάγει αυτά τα μηχανήματα γιατί απλούστατα αυτά ξέρει να χειρίζεται. Άρα επωφελούνται — και πολύ μάλιστα — οι ξένες χώρες που μας κάνουν την «χάρη» να μας παρέχουν την ανώτερη μόρφωση τους. Επίσης δεν χρειάζεται καν να αναφερθούν τα διδάκτρα, και τ' άλλα έξοδα για τη φοίτηση. Το φαινόμενο αυτό είναι μια άλλη μορφή ιμπεριαλισμού, που σκοπό έχει να συντείνει στην οικονομική εξάρτηση των υποαναπτύχτων χωρών από τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες.

Το πρόβλημα δεν περιορίζεται ως εδώ. Στους καλύτερους μαθητές των ξένων σχολείων, προσφέρονται υποτροφίες, και αργότερα εργασία σ' αυτές τις χώρες. Είναι φιλανθρωπικά τα κίνητρα; Ασφαλώς όχι. Οι ξένες χώρες, μας δίνουν μόρφωση, παίρνουμε το αντίτιμο, και παράλληλα, χρησιμοποιούν, την καλύτερη ποιότητα αυτής της μόρφωσης για τη δική τους πρόοδο.

Έξ' άλλου σε πολλές περιπτώσεις, η ξеноφιλία που καλλιεργείται φτάνει σε απίστευτα επίπεδα. Η τυφή ή επιποσύνη από μεγάλο μέρος του λαού στα ξένα προϊόντα δεν είναι τυχαίο γεγονός. Για παράδειγμα η ζήτηση αγγλικών δίσκων από τη νεολαία ίσως να ξεπερνά την ζήτηση ελληνικών. Πού οφείλεται αυτό;

Δεν προσπαθούμε ν' αποκρύψουμε τα θετικά στοιχεία που προσφέρουν τα ξένα σχολεία. Η ανώτερη σε ποιότητα εκπαίδευσή τους και το εκπαιδευτικό τους σύστημα έχουν να μας διδάξουν πάρα πολλά. Όπως και να το κάνουμε, η εισαγωγή μόρφωσης από το εξωτερικό είναι αναγκαία, έφ' όσον δεν υπάρχει πανεπιστήμιο στην Κύπρο. Είναι ανάγκη όμως να συνειδητοποιήσουμε, το ιμπεριαλιστικό και εκμεταλλευτικό ρόλο αυτών των σχολείων.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΜΕΛΩΝ ΕΔΕΚ

Λευτεριά, ψωμί, δουλειά απαιτεί η προσφυγιά.

Εργάτες, Αγρότες, προσφυγιά θα φέρουν λευτεριά.

Στις 2 του Μάη γίνεται στη Λάρνακα η συνδιάσκεψη προσφύγων μελών του σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ.

Το προσφυγικό πρόβλημα δημιουργήθηκε γιατί ο ιμπεριαλισμός και τα πληρεξούσια όργανά του, Έλληνική χούφτα και άρχουσα τάξη στην Τουρκία, ΕΟΚΑ Β', ΤΜΤ θέλοντας να μετατρέψουν την Κύπρο σε Νατοϊκό όρμητήριο ενάντια στον Αραβικό κόσμο έπετέθησαν και κατέλαβαν το μισό νησί μας. Η εισβολή βίαια και δολοφονική με την τρομοκρατία και τον εξαναγκασμό δημιούργησε το προσφυγικό πρόβλημα. Οι περισσότεροι από 200.000 πρόσφυγες εγκαταλείψαν τα σπίτια τους με τη

βία αλλά και με την ήττο-παθή και ύποτακτη πολι-

τική της τότε μεταπραξικοπη-ματικής κυβέρνησης.

Σήμερα οι πρόσφυγες αντιμετώπιζουν πολλαπλά προ-

Η μετανάστευση είναι ακόμα ένα πρόβλημα, που απορρέει βέβαια από την ελλειψη ριζικής οικονομικής πολιτικής.

Συναφές είναι το πρόβλημα της ανεργίας και υποαπασχόλησης που φτάνει σε επίπεδα απαράδεκτα. Επίσης η οικονομική ανισότητα και η φτώχεια που θα πρέπει να αντιμετωπισθούν και να λυθούν με ριζικό τρόπο.

Η Παγκύπρια Συνδιάσκεψη Προσφύγων, μελών της ΕΔΕΚ θα εξετάσει όλα αυτά τα προβλήματα, με σκοπό τον αγώνα για την σύντομη επίλυσή τους. Θα αποτελέσει σταθμό για την οργάνωση των προσφύγων μέσα στα πλαίσια ενός γνήσιου λαϊκού κινήματος που θα αγωνιστεί μέχρι το τέλος για πλήρη ανεξαρτησία της Κύπρου, και για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς τάξεις και ανισότητα. Εκείνο όμως που πρέπει να παίξει ο προσφυγικός κόσμος στην τωρινή αντιιμπεριαλιστική πάλη για την απελευθέρωση της Κύπρου και την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους.

ΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΓΩΝΑ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΘΑ ΦΕΡΟΥΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

4Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Στις 9 Μαΐου και ώρα 9.30 γίνεται στη Λευκωσία η 4η επαρχιακή συνδιάσκεψη της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ Λευκωσίας. Η συνδιάσκεψη θα γίνει στο Θέατρο Παπαδημητρίου.

Στην συνδιάσκεψη θα κατατεθούν βασικά έγγραφα που θα αποτελέσουν πηγή συζήτησης και χάραξης του γενικότερου πλάνου δουλειάς. Τέτοια έγγραφα είναι η πολιτική εισήγηση του Γεν. Γραμματέα, η Οργανωτική εισήγηση του επαρχ. όργαν. Γραμματέα, το Εργατικό έγγραφο του γραφ. Κοινωνικών προβλημάτων και η οικονομική εισήγηση του ταμιά της Επαρχιακής Επιτροπής. Σκοπός της συνδιάσκεψης είναι η ανάλυση και ο απολογισμός της δουλειάς που έγινε από το 1ον Παγκύπριο συνέδριο μέχρι σήμερα. Θα επιχειρηθεί μια βαθειά ανάλυση και τομή του χαρακτήρα του αγώνα της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ και θα τοποθετηθούν οι νέοι στόχοι που θα αποτελέσουν αφετηρία, νέων αγώνων για το μέλλον. Εργαζόμενοι και σπουδαστές γενικά όλοι οι καταπιεζόμενοι θα χαράξουν από κοινού την γραμμή του αντιιμπεριαλιστικού, αντιφασιστικού, αντικατοχικού, αντιδιζωνικού αγώνα που κτίζεται σήμερα. Γνωρίζουμε το πνεύμα του συμβιβασμού και της υποχώρησης που επικρατεί στα άνωτερα πολιτικά στρώματα.

Γνωρίζουμε επίσης και την λογική πάνω στην οποία στηρίζεται. Δεν υπολόγισαν όμως τα νοιάτα του Κυπριακού λαού. Εμείς είμαστε οι γνήσιοι προασπιστές των λαϊκών συμφερόντων, εμείς θα σταθούμε τροχοπέδη στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Το δικό μας αίμα είναι που θα γίνει ποταμός για να καταπνίξει τους εχθρούς της λευτεριάς και της κοινωνικής αλλαγής. Η δική μας τάξη, η εργατική και η πρωτοπόρα μας οργάνωση θα κρατήσουν το θάρρος του αγώνα. Γι' αυτό ως συνεχίσουμε με πιο έντατικό ρυθμό οργάνωσης, με πιο μεθοδευμένο τρόπο δουλειάς για να καταφέρουμε την εθνικο - κοινωνική απελευθέρωση που πραγματικά θα σώσει την πατρίδα μας.

Μπρος λοιπόν για μια συνδιάσκεψη που θα αποτελέσει σταθμό στην ιστορία της οργάνωσης και του κινήματος γενικά.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Αρα η βίαιη εκκένωση των κατεχομένων περιοχών από τον Έλληνικό πληθυσμό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα του προσφυγικού προβλήματος. Από αυτό οφείναι άδιστα το συμπέρασμα ότι η κύρια, η πρωτεύουσα πλευρά του προσφυγικού είναι η επιστροφή όλων ανεξαιρέτα των προσφύγων στα σπίτια τους. Και η επιστροφή των προσφύγων κάτω απ' αυτά τα δεδομένα δεν είναι δυνατό να γίνει μόνο με ειρηνικά μέσα, μόνο με συνομιλίες ή διπλωματικά μέσα. Η επιστροφή των προσφύγων θα πραγματοποιηθεί, αφού απελευθερώσουμε πρώτα τα σπίτια μας που έχουν βίαια κατακτηθεί. Η απελευθέρωση απαιτεί αγώνα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του προσφυγικού προβλήματος, είναι ο μαζικός του χαρακτήρας. 200 χιλιάδες πρόσφυγες σημαίνει πάνω από το 1/3 του πληθυσμού της Κύπρου. Το ίδιο σημαίνει πως ο προσφυγικός κόσμος μπορεί και πρέπει να αποτελέσει την πρωτοπορία, τη ραχοκοκαλιά του λαϊκού κινήματος για την απελευθέρωση της Κύπρου.

Το μέγεθος του προβλήματος και ο μαζικός χαρακτήρας του προσφυγικού καθορίζει την μορφή οργάνωσης του κινήματος. Οργανωτικός στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία ενός μαζικού, καλά οργανωμένου, μαχητικού και ζωντανού προσφυγικού κινήματος παράλληλα αλλά και σαν μέρος του γενικότερου λαϊκού κινήματος της εργατικής και αγροτικής τάξης.

Η επιτυχία αυτού του στόχου θα σημαίνει τη συντριβή της πολιτικής, της υποχώρησης και της ήττοπάθειας που εκφράζεται με την αποδοχή της διζωνικής και της διχοτόμησης. Θα σημαίνει την έναρξη ενός δυναμικού συνεπώς, αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, για μια Κύπρο λεύτερη, μακριά από ξένες εξαρτήσεις και ξένες βάσεις.

Δεν έχουν σήμερα την απαιτούμενη οργανική ενότητα. Οι οργανωμένοι φορείς τους δεν έχουν ακόμα πετύχει σ' αυτή την κατεύθυνση. Επίσης μεταξύ των διαφόρων φορέων επικρατεί ακόμα πνεύμα τοπικιστικό, που εμποδίζει την ενότητα δράσης.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

σοσιαλιστική
ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιοιόλου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.